

ΕΛΛΗΝΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ, ΟΡΘΟΔΟΞΗ

ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΤΟΥ ΒΙΟΥ ΜΕΤΑ ΥΨΗΛΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΣΤΟΧΩΝ ΣΤΗΝ ΖΩΗ, ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ, ΕΛΛΗΝΟΡΘΟΔΟΞΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΜΑΣ, ΚΑΙ ΟΧΙ ΝΑ ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΜΕ ΝΑ ΑΚΟΛΟΥΘΟΥΜΕ ΤΑ ΠΑΛΑΙΑ ΜΟΝΟΠΑΤΙΑ ΤΗΣ ΣΚΟΤΕΙΝΗΣ «ΝΕΑΣ ΕΠΟΧΗΣ» ΠΟΥ ΚΑΤΑΚΡΗΜΝΙΖΟΥΝ ΤΗΝ ΝΕΟΛΑΙΑ ΜΑΣ.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΙΑΓΝΩΣΗ ΣΤΗΝ ΘΕΡΑΠΕΙΑΝ

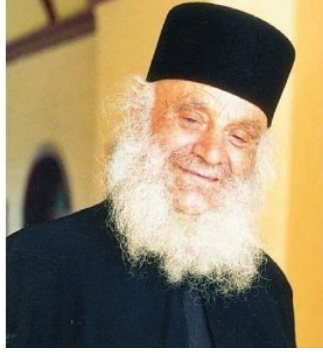
ΜΙΑ ΝΕΑ ΛΟΙΠΟΝ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΜΕΤΡΗΣΗ= ΑΘΛΗΤΙΚΟ ΑΓΩΝΙΣΜΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ (προτείνουμε έδώ στό παρόν έντυπο), ΠΑΡΜΕΝΗ ΑΠΟ ΑΝΑΦΟΡΑ ΣΧΕΤΙΚΗ ΜΕ ΤΟΝ ΠΑΙΔΙΚΟ ΒΙΟ ΤΟΥ ΓΕΡΟΝΤΑ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ ΑΜΒΡΟΣΙΟ, ΤΟΝ ΕΠΟΜΕΝΟ (πιθανώτατα) ΑΓΙΟ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ ΜΑΣ, ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΠΟΡΦΥΡΙΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΠΑΪΣΙΟ.

Άμβρόσιος ὁ Ἄγιορείτης (21/12/1912 – 02/12/2006)

Ὁ Ἱερομόναχος Ἄμβρόσιος Λάζαρης γεννήθηκε στίς 21 Δεκεμβρίου 1912 στά Λαζαράτα Λευκάδος. Πατέρας του ἦταν ὁ Παναγιώτης Λάζαρης καί μητέρα του ἡ Ἐλουίζα, τό γένος Γεωργάκη. Τό ζευγάρι απέκτησε πέντε παιδιά: τόν Πέτρο, τήν Χρυσούλα, τόν Δημήτριο, τόν Σπυρίδωνα (τό κοσμικό ὄνομα τοῦ Γέροντα) καί τήν Γεωργία. Ὁ πατέρας του ὑπηρέτησε γιά χρόνια στούς Βαλκανικούς πολέμους καί τό θάρρος του στίς μάχες λένε ὅτι ἦταν ξεχωριστό. Ἄργότερα, καί σύμφωνα μέ τήν μαρτυρία τοῦ ἱστορικοῦ Πάνου Ροντογιάννη (1), ὑπηρέτησε ὡς γραμματοδιδάσκαλος κατά τήν περίοδο 1926-1932 στό Δημοτικό Σχολεῖο Ἀσπρογερακάτων Λευκάδος. Ἦταν στήν ζωή του πολύ αὐστηρός, ἕως καί σκληρός, στοιχεῖο πού πῆρε ἀπό τούς δικούς του γονεῖς, μέ τούς ὁποίους συγκατοικοῦσε ἡ οἰκογένεια. Ἀντίθετα ἡ μητέρα του ἦταν ἕνας πολύ ἥπιος καί γλυκός ἄνθρωπος, πού νοιαζόταν γιά τό σπίτι της καί τά παιδιά της κι ἔκανε μεγάλη ὑπομονή στίς δυσκολίες τίς ὁποῖες ἀντιμετώπιζε. Ὁ Γέροντας τήν ἀγαποῦσε πολύ καί τῆς εἶχε ἀδυναμία. Οἱ συνθηκες ζωῆς στό χωριό ἦταν τότε πολύ δύσκολες καί τά μέλη τῆς

οικογένειας, όπως τόσοι συγχωριανοί, πεινούσαν. Έτσι ο νεαρός Σπυρίδων στερήθηκε πολλά. Παπούτσια δέν φόρεσε, παρά όταν πήγε στον στρατό. «Τό πόδι μου από κάτω», έλεγε κατόπιν γελώντας, «ήταν σαν τσαρούχι». Γι' αυτό και αναγκάστηκε πολύ νωρίς να σταματήσει το σχολείο και ν' αρχίσει να βοηθά την οικογένεια ως εργάτης σε κτήματα των συγχωριανών του. Γράμματα έμαθε μέχρι και την Β' Δημοτικού. Όμως χάρη στην μητέρα του είχε καλή την επαφή με τον Χριστό και την Εκκλησία Του νωρίς. Εκείνη τον έμαθε να πηγαίνει στον ναό από πολύ μικρός, να προσεύχεται και ήταν μαζί που επισκέπτονταν τα έξωκλήσια της περιοχής, ακόμη και τα πιο απομακρυσμένα. Τό ίδιο συνέχισε να κάνει και αργότερα, όταν έβαλε το ράσο, έκδηλώνοντας πάλι με αυτόν τον τρόπο, μοναχικά, την πίστη του στον πνευματικό κόσμο. Ήταν πολύ χειροδύναμος. Από τα λίγα που έλεγε για εκείνη την περίοδο της ζωής του, σταχυολογούμε το ακόλουθο περιστατικό, τό οποίο αφορούσε ένα παιχνίδι στό χωριό.

Έκείνα τά χρόνια μαζεύονταν οι άνδρες τίς Κυριακές έξω από τό καφενείο μετά την εκκλησία, έπαιρναν μία μεγάλη πέτρα και την πετούσαν μακριά, όπως την σφαίρα. Πήγε λοιπόν κι αυτός, σαν παιδί, και τούς ζήτησε να δοκιμάσει. Οί άλλοι τον περιγέλασαν, αλλά του επέτρεψαν να ρίξει. Έκείνος έπιασε την πέτρα, της έδωσε μία και την έξαφάνισε. Τα υλικά αγαθά και τό παρελθόν του στό νησί δέν τον απασχολούσαν διόλου. Μάλιστα, όταν μία πενταμελής οικογένεια ζούσε σε ένα σπίτι που ο Γέροντας είχε κληρονομήσει στό νησί και δέν πλήρωνε ενοίκιο, εκείνος ποτέ δέν απαίτησε, ποτέ δέν διεκδίκησε. Στίς προτροπές ενός πνευματικού του παιδιού να τό ζητήσει, και πάλι αρνήθηκε. Δέν ήθελε να τούς δυσκολέψει. Η ξενιτιά του ήταν πλήρης. Άλλα και τό πατρικό του σπίτι, όταν τό είδε πολύ μετά από φωτογραφίες τελείως κατεστραμμένο και άκατοίκητο, δέν τον ένόχλησε στό παραμικρό. Γύρευε άλλο την κατοικία του.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΙΑΓΝΩΣΗ ΣΤΗΝ ΘΕΡΑΠΕΙΑΝ, ΠΡΙΝ ΕΙΝΑΙ ΑΡΓΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΘΕΡΑΠΕΙΑΝ.

Προτείνουμε λοιπόν στή Λαζαράτα Λευκάδας, τόπος καταγωγής τοῦ γέροντα Ἀμβρόσιου νά γίνει ἡ ἔδρα αὐτοῦ τοῦ ἀγώνισματος, ΟΠΩΣ ΥΠΑΡΧΗ Η ΑΡΧΑΙΑ ΟΛΥΜΠΙΑ Η ΕΔΡΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ, ΕΤΣΙ ΚΑΙ ΣΤΑ ΛΑΖΑΡΑΤΑ ΛΕΥΚΑΔΟΣ ΝΑ ΥΠΑΡΧΗ ΑΥΤΗ Η ΕΔΡΑ, ΚΑΙ ΒΕΒΑΙΩΣ ΝΑ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΚΑΙ ΣΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΠΑΡΟΜΟΙΑ ΑΓΩΝΙΣΜΑΤΑ. ΟΙ ΔΗΜΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΣ ΝΑ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΟΥΝ ΤΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ.

Ἡ σφύρα νά εἶναι μία στρογγυλή σφαῖρα, μικρότερη διαμετρήματος ἀπό τήν σφύρα τῶν ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων ἢ καινοτομία εἶναι νά ὑπάρχει καί σημάδι, καί ὄχι μόνον ποιός θά τό ρίξει μακρύτερα ἀπό τόν ἄλλον. Ἡ βαθμολογία νά προσμετρηῖται συναθροιστικά, δηλαδή καί ποιός ἔριξε μακρύτερα, καί ποιός πλησίασε τόν στόχο, πού θά εἶναι ἕνας κύκλος, μέ μία τελεία στήν μέση. Νά ὀνομασθῇ τό νέο αὐτό παιγνίδι-ἄθλημα: «Ἀμβρόσιο ἀγώνισμα», πρὸς τιμήν τοῦ ἱερομονάχου, καί μελλοντικοῦ ἀγίου μας Ἀμβρόσιου (τά θαύματα του-καταγεγραμμένα- εἶναι δεκάδες). Ἐπίσης στό ἀγώνισμα αὐτό νά ὑπάρχει καί μία ἑορταστική ἀτμόσφαιρα, μέ χυμούς φρούτων καί λαχανικῶν (φυσικά βιολογικά) ὡς χυμοί ἀμβροσίας, καί ἐδῶ νά πρωτοποροῦμε, καί νά μὴν ἔχουμε ὡς πρότυπα τούς ξένους χυμούς ὡς εἰσαγόμενα, ὅπως ἡ κόκα κόλα. Αὐτό θά ἔχει διπλό σκοπό, πρῶτον γιά νά δροσιζονται οἱ καλεσμένοι πού παρακολουθοῦν τούς ἀγῶνες, καί δεύτερον νά βραβεύεται ἀπό τούς κριτές οἱ καλύτεροι φρουτοχυμοί καί

λαχανοχυμοί. Επίσης νά υπάρχουν καί καινοτόμες προτάσεις για νά μήν πετιοῦνται στά σκουπίδια, καί σέ ἄλλους τόπους τά κτηνοτροφικά ὑποπροϊόντα, ὅπως τό ἐνσίρωμα (για ζωοτροφή), καί ἄλλα παράγωγα φυτικά. Οἱ καλύτερες ἐπίσης νά βραβεύονται μέσα ἀπό τά «Ἀμβρόσια» ἀπό ἐπιτροπή νέων ἐπιχειρηματιῶν πού θα χρηματοδοτοῦν τήν προσπάθεια, μαζί μέ τούς δήμους, για νέους ἐπιχειρηματίες, καί νά βρίσκουν τόν δρόμο για τήν παραγωγή. Διότι ὅπως ὑπογράμμισε καί ὁ κτηνίατρος Ἰωάννης Ἀραβανῆς, ὁ ὁποῖος καί αὐτός κατάγεται ἀπό τήν Λευκάδα, καί τά Λαζαράτα, ὅπως καί ὁ μελλοντικός μας ἅγιος Ἀμβρόσιος Λάζαρης· διαβάζουμε λοιπόν στήν ἐφημερίδα «ΣΤΥΛΟΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ» Δεκέμβριος 2018 νά γράφει τα παρακάτω ὁ κτηνίατρος: «τά τυροκομεῖα (δυστυχῶς ἀκόμα) πετοῦν στά ποτάμια 1.000.000 τόνους τυρόγαλα, πού για ἀποδομηθεῖ καταναλώνει τό ὀξυγόνο τῶν νερῶν τῶν ποταμῶν καί ψοφοῦν τά ψάρια. Ἡ χώρα μας ἔχει τήν δυνατότητα παραγωγῆς φθηνῶν ζωοτροφῶν, τίς ὁποῖες ὄχι μόνον μπορούμε νά χρησιμοποιήσουμε για τήν ἀνάπτυξη τῆς κτηνοτροφίας ἀλλά καί νά ἐξάγουμε στήν βόρεια Εὐρώπη. Στόν κάμπο τῆς Θεσσαλίας σπέρνονται 4.000.000 στρέμματα βαμβάκι. Ἀπό τήν κάθε βαμβακιᾷ λαμβάνουμε 200 γραμμάρια βαμβάκι. Ὁλόκληρο τό φυτό πού ζυγίζει 1-1,5 Κιλό, κάπου δηλαδή 10 τόνοι τό στρέμμα μένει ἀνεκμετάλλευτο καί πετιέται. Αὐτό θά μπορούσε νά ἀποτελέσει τέλεια ζωοτροφή για τά βοοειδῆ, ὅταν ἄλεστεῖ καί ἀναμειχθεῖ μέ ἀραβόσιτο, κριθάρι, καί ἠλιόπιτα ἢ βαμβακόπιττα. Αὐτό τό μείγμα θά μπορούσε νά καταστεῖ ἡ βάση τῆς διατροφῆς τῶν βοοειδῶν τῆς Εὐρώπης, για νά καταργηθοῦν ὡς ζωοτροφές τά ἐπικίνδυνα κρεατάλευρα καί οἱ ὁρμόνες πού παραβαίνουν τήν φύση τῆς πέψης στά ζῶα καί προκαλοῦν πέραν τῆς νόσου τῶν τρελῶν ἀγελάδων καί τραγικές ἐπιπτώσεις στήν ὑγεία τῶν καταναλωτῶν.»

ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ (στό μονοτονικό) ὀλίγα, σχετικά μέ τον γέροντα Ἀμβρόσιο.

Ν' αποφεύγετε, παιδί μου, την αμαρτία. Όταν πολεμάτε, να κοιτάζετε την εικόνα του Κυρίου και να Του λέτε: «θέλεις

να είμαι θλιμμένος; θέλεις να πορνεύω; θέλεις να θυμώνω;». Κι Αυτός θα στέλνει τη βοήθειά Του. Να έχετε πίστη Θεού και όλα θα τα νικάτε.

Να κάνεις προσευχή κάθε μέρα και να λες, πέραν των άλλων: «Φύλαξε με, Θεέ μου, από την κακία των ανθρώπων».

Ο Θεός είναι δίπλα μας, θα του μιλήσεις σαν φίλο σου: «Έλα, βοήθησε με». Όταν προσεύχεσαι, να ξέρεις ότι είσαι μπροστά στον Χριστό και την Παναγία. Να είσαι ταπεινός και να λες: «Έλα, Παναγία μου, να με βοηθήσεις να διορθωθώ».

Και ένα φύλλο να σηκώσεις και να εργαστείς για την Παναγία, ό Κύριος σε αμοίβει. Είναι δίκαιος ό Κύριος!

Τα κομποσκοίνια νά είναι για προσευχή, όχι για φιγούρα, για να τα βλέπει ό κόσμος! Η ευχή «Κύριε, ελέησον» είναι σαν ένα σπαθί πού κόβει στα δύο τον σατανά.

Τόν φύλακα Άγγελο τόν παίρνουμε τή μέρα της βαπτίσεώς μας. Αν προσευχηθείς σ' αυτόν, θά σου φανερωθεί. Αλλά έχεις καί δαίμονες δίπλα σου, νά τό ξέρεις. Νά προσέχεις!

Τα πράγματα θα εξελιχθούν πολύ γρήγορα. Ο διάβολος θα κυριαρχήσει. Όσοι τον πλησιάσουν, θα τους τσακίσει, θα τους συντρίψει. Φίλους αυτός δεν έχει...

Όταν ο ιερέας λέει "Πρόσχωμεν τα Άγια τοις Άγίοις", είναι ή μεγαλύτερη και φοβερότερη στιγμή, γιατί τότε είναι ανοιχτοί οι Ουρανοί και για ότι παρακαλέσουμε τον Θεό, εισακουόμαστε.

Μια φορά, ο Γέροντας βρισκόταν με άλλους σ' ένα ιδιωτικό αυτοκίνητο και πήγαιναν προς την περιοχή του Διονύσου. Ανέβαιναν για προσκύνημα σε κάποιο Μοναστήρι, όταν σε μια στροφή κατέβαινε με Ιλιγγιώδη ταχύτητα από την αντίθετη πλευρά ένα αυτοκίνητο, το όποιο κατευθυνόταν επάνω τους. Ο Γέροντας μόλις πού πρόλαβε να πει «Πανάγια, βοήθα μας!» και κάτι σαν τεράστιο χέρι τους σήκωσε όλους μαζί με το αυτοκίνητο και τους έβαλε πάλι στην ασφαλτο, σώζοντας τους από βέβαιο τρακάρισμα, από

το όποιο κανείς δεν ξέρει ποιός θα ζούσε και πώς.

Ο Γέροντας είπε:

- Πρόσεξε Τι θα σου πω. Όταν ξεκινάς να πηγαίνεις κάπου, θα σταυρώνεις το τιμόνι 3 φορές και θα λες: «Εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος». Δεν θα παθαίνετε τίποτα

Ο Γέροντας αγαπούσε πολύ τα παιδιά Και λυπόταν, εάν κάποιος πονούσε, ή υπήρχε περίπτωση να χαθεί...

Έτσι, όταν τον επισκέφθηκε κάποτε μια οικογένεια, γύρισε στον 12χρονο γιό και του είπε:

- Καλός είσαι. Πας στην εκκλησία;
- Πάω.
- Εξομολογείσαι;
- Εξομολογούμαι.
- Ά, καλά. Άλλά στα μπαράκια μην ξαναπάς.

-Μά δέν πάει, είπε ο πατέρας.

-Πώς δεν πάει; επέμενε ο Γέροντας. Έχει πάει δύο φορές κι ετοιμάζεται νά ξαναπάει. Κι όπως στράφηκε προς το παιδί, εκείνο τότε είπε με συστολή:

-Έ... Γέροντα, με πήγαν, εγώ δεν...

- Όποτε άρχισε αυτός να τους νουθετεί και να λέει για τα νυχτερινά κέντρα, πώς είναι ο τόπος ταφής των νέων... «Εκεί ο διάβολος είναι ακράτητος και σκορπά τόν θάνατο», τόνισε χαρακτηριστικά...

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΟΜΙΛΙΑΣ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΦΛΩΡΙΝΗΣ

π. ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΥ ΚΑΝΤΙΩΤΟΥ

Τόν βλέπεις εκείνον; Άπ' τὸ πρωί, πρὶν ν' ἀνατείλῃ ὁ ἥλιος, ἀντὶ νὰ πάῃ στὴ δουλειὰ ἢ στὸν οἶκο τοῦ Θεοῦ, ἡ πρώτη του ἐπίσκεψι εἶνε στὸ καπηλειό – οἰνοπωλεῖο, στὴν ταβέρνα, μαγαζιά πὸ πλημύρισαν τὴν πατρίδα μας. Ἡ Ἑλλάδα ἔρχεται ἀπ' τοὺς πρώτους στὰ Βαλκάνια σὲ κατανάλωσι ἀλκοόλ, πάθος πὸ καλλιεργεῖται καὶ μεταδίδεται ἀπὸ γενεὰ σὲ γενεά, καὶ θά 'πρεπε τὸ κράτος νὰ ἀσκῆ αὐστηρὸ ἔλεγχο καὶ νὰ τιμωρῇ κάθε παραβάτη. Ὁ δοῦλος τοῦ

ἄλκοὸλ θὰ πιῆ τὸ πρωί, θὰ πιῆ τὸ μεσημέρι, θὰ πιῆ τὸ βράδυ. Τὰ χέρια του τρέμουν, τὰ πόδια του τρικλίζουν, συχνὰ δὲν περπατάει μὲ τὰ δύο πόδια, πέφτει μὲ τὰ τέσσερα, γίνεται τετράποδο ὅπως ὁ χοῖρος τοῦ σημερινοῦ εὐαγγελίου. Εἶνε ἀξιοθρήνητος· ἔχει τὸ δαιμόνιο τοῦ ἀλκοολισμοῦ.

Τὸν βλέπεις τὸν ἄλλον ἢ τὴν κυρία τῆς ἀριστοκρατίας; Ὅπως οἱ νυχτερίδες, ποὺ κινοῦνται στὰ σκοτεινά, ἔτσι κι αὐτοὶ μόλις νυχτώσῃ βγαίνουν καὶ ἢ πηγαίνουν σὲ καζίνο μὲ τυχερὰ παιχνίδια, ἢ μαζεύονται σὲ ὠρισμένα σπίτια κ' ἐκεῖ, γύρω ἀπ' τὸ πράσινο τραπέζι μὲ τὶς τράπουλες στὰ χέρια, παίζουν ὡς τὶς πρωινὲς ὥρες, καὶ πολὺ συχνὰ φεύγουν ἀπένταροι. Ἔχουν τὸ δαιμόνιο τῆς χαρτοπαιξίας.

Ἄλλο δαιμόνιο ποὺ ταλανίζει τὴν ἀγαπητὴ μας πατρίδα. Τὸν βλέπεις ἐκεῖνο τὸν ἄλλο; Μέσα στὸ κεφάλι του, ἂν τ' ἀνοίξῃς, δὲν θὰ δῆς οὔτε πατρίδα οὔτε θρησκεία· θὰ δῆς μόνο λεφτὰ καὶ τίποτ' ἄλλο. Ἐγίνε ἓνας μπεζαχτᾶς, ἓνας ἄνθρωπος ποὺ μετράει μόνο τὰ δολλάρια καὶ χρυσὲς λίρες. Αὐτὸς πάσχει ἀπὸ τὸ δαιμόνιο τῆς φιλαργυρίας, ἢ ὁποῖα ἐξώθησε ἓνα προδότῃ νὰ πουλήσῃ τὸν Κύριό του.

Βλέπεις κ' ἐκεῖνο τὸ νέο, ποὺ κάποτε ἦταν ἀριστοῦχος στὸ σχολεῖο καὶ στὶς σπουδές; Τώρα πιά δὲν προβιβάζεται, μένει καθυστερημένος, αἰώνιος φοιτητής. Τί ἔπαθε; Τὸν ξεμύαλισε ὁ ἔρωτας καὶ ἡ σαρκικὴ ἡδονή. Καὶ ὄχι μόνο ξέχασε τὴν ἐπιστήμη του, ἀλλὰ κινδυνεύει νὰ χάσῃ καὶ τὴν ὑγεία καὶ τὴ ζωὴ του καὶ νὰ πεθάνῃ μέσα στὰ ἄσυλα τῶν ἀνιάτων. Τὸ κυρίευσε τὸ δαιμόνιο τῆς ἀκολασίας.

Νά κ' ἐκεῖνος μὲ τὰ γκρίζα μαλλιά, ποὺ ἔχει παιδιὰ καὶ ἐγγόνια. Τὸν βλέπεις μιὰ μέρα κ' ἐγκαταλείπει τὴν ὑπέροχη τίμια γυναῖκα του καὶ τὰ χαριτωμένα παιδιὰ του, καὶ σμίγει μὲ ἄλλες γυναῖκες, ἄτιμες. Τί ἔπαθε αὐτός; Τὸν ἔδεσε τὸ δαιμόνιο τῆς πορνείας καὶ μοιχείας.

Τὴ βλέπεις κ' ἐκείνη τὴν ἄλλη, ποὺ πετάει τὰ ροῦχα τῆς καὶ περπατάει γυμνὴ κ' ἐπιδεικνύει τὶς σάρκες τῆς λὲς κ' εἶνε κρέατα Ἀργεντινῆς; Αὐτὴ ἔχει τὸ ἴδιο δαιμόνιο μὲ τὸν ἄνθρωπο τοῦ σημερινοῦ εὐαγγελίου ποὺ ἔβγαζε τὰ ροῦχα του, τὸ δαιμόνιο τοῦ γυμνισμοῦ.

Μακρὺς εἶνε ὁ κατάλογος τῶν δαιμονίων. Καὶ στὸ ἐρώτημα «Ποιό εἶνε τ' ὄνομά σας;» ἡ ἀπάντησι πὺ ἀνταποκρίνεται στὴν πραγματικότητα εἶνε πάλι «Λεγεών». Κι ὄχι μόνο γιὰ ἄτομα, ἀλλὰ καὶ γιὰ χωριὰ ὀλόκληρα καὶ πόλεις ἢ ἴδια ἀπάντησι ἀρμόζει. Ἀθήνα, Θεσσαλονίκη, Πάτρα, Βέρροια..., ποιό εἶνε τ' ὄνομά σας; Ἔχετε ὠραῖα ὀνόματα, πὺ ὑπενθυμίζουν ἕνα ἔνδοξο παρελθὸν τῆς ἱστορίας σας· ἀλλ' ἐὰν ἀπαντήσουν οἱ ταβέρνες, τὰ χαρτοπαίγνια, τὰ διαζύγια, οἱ ληστεῖες, τὰ ἐγκλήματα, τ' ἁμαρτωλὰ σπίτια, ἢ ἀπιστία καὶ διαφθορά, τότε χάθηκαν πλέον τὰ ἱστορικὰ ὀνόματα καὶ ἕνα ὄνομα ἀπέμεινε· «Λεγεών»!

Ὅσοι ἀσχολοῦνται μὲ τὸν ἄνθρωπο (δάσκαλοι, καθηγηταί, παιδαγωγοί, κοινωνικοὶ λειτουργοί, γιαιοί, ἀστυνομικοί, δικαστικοί, εἰσαγγελεῖς...), βλέπουν τὸ θηρίο τοῦ κακοῦ νὰ ὀργιάζει στὸν κόσμο. Δὲν πᾶμε καλά, ἀδελφοί μου. Λεγεών δαιμονίων ἐνέσκηψε καὶ στὴν ταλαίπωρη πατρίδα μας.

Ἄλλ' ἄς ἔχη δόξα ὁ Χριστός. Ἐγὼ ἀκούω τὴ θριαμβευτικὴ φωνή, τὸ θούριο, τὸν παιᾶνα. Δὲν τ' ἀκοῦτε σεῖς; Νίκησε ὁ Χριστός! Ποιόν νίκησε; Στὴν ἀρχή, μετὰ τὴ βάπτισί του στὸν Ἰορδάνη, βγήκε στὴν ἔρημο, νήστεψε, προσευχήθηκε, πάλεψε ἐπὶ 40 μέρες μὲ τὸ διάβολο, κι ἀπέκρουσε τοὺς τρεῖς πειρασμούς μὲ τὸ «Ἵπαγε ὀπίσω μου, σατανᾶ» (Ματθ. 4,10). Καὶ στὸ τέλος, στὴ Γεθσημανῆ καὶ στὸ Γολγοθᾶ, ἐκεῖ ἔγινε τὸ Βατερλὼ τοῦ διαβόλου. Πάλεψε «στὰ μαρμαρένια ἁλώνια» μὲ τὸ χάρο καὶ νίκησε τὸ θάνατο. Συνέτριψε τὶς πύλες τοῦ ἄδου, ἐσκύλευσε τὴ δύναμί του, τοῦ πῆρε ὄλα τὰ λάφυρα.

Νίκησε ὁ Χριστός! τὸ φωνάζει σήμερα ὁ δαιμονιζόμενος, τὸ φωνάζει ὁ ληστής ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, τὸ φωνάζουν οἱ ἁμαρτωλοὶ πὺ ἀπὸ κάρβουνα ἔγιναν διαμάντια, τὸ φωνάζουν οἱ μυριάδες τῶν σεσωσμένων.

Καὶ σήμερα ἡ κοινωνία μας ἔχει ἕνα ποσοστὸ ντοστογιέφσκειου δαιμονισμοῦ. Ἀλλὰ «ζῆ Κύριος ὁ Θεός»! Θὰ δώσουμε τὴ μάχη, τὴν πνευματικὴ, καὶ πιστεύω ὅτι ἡ λεγεών τῶν δαιμονίων θὰ φύγη. Καὶ τότε χαρὰ καὶ

ἀγαλλίασι σὲ ὄλους, καὶ ἕνας ὕμνος θ' ἀναπέμπεται στὸν ἕν Τριάδι Θεό· Δόξα στὸν Υἱό, δόξα στὸ Χριστό, τὸ νικητὴ τῶν πνευμάτων. Σ' αὐτὸν ἡ λατρεία εἰς αἰῶνας αἰώνων· ἀμήν.

(†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος

*ΚΑΘΩΣ ΕΠΙΡΧΕΤΕ ΕΩΡΩΘΕ ΚΛΗΠΓΧΠΡΧΛ ΛΓΧΛ (Ε
βή αλχρε Υαλγςν 2014), ΓΒΧ ΞΩΩΕΡΧ: Ωουγί
Γιελφάπ Ηςοιφάπ, 2014, 31(5):570-582*

*Η ενασχόληση των εφήβων με τα τυχερά παιχνίδια εμφανίζει
μια αυξανόμενη τάση σε διεθνές επίπεδο. Διότι, στην
Ελλάδα, με τη σεμφανές επιρροή της οικονομικής κρίσης και
την αβεβαιότητα και ανασφάλεια που αυτή επιφέρει, το
φαινόμενο παρουσιάζεται εντονότερο με ανήλικους να
συμμετέχουν σε όλες τις μορφές τυχερών παιχνιδιών. Τα διεθνή
ερευνητικά δεδομένα υποδεικνύουν ότι το 80% του
μελετηθέντος εφηβικού πληθυσμού έχει ασκοληθεί με κάποια
μορφή τυχερών παιχνιδιών. Παρόλα αυτά, δεν εντοπίζεται η
παρουσία τεκμηριωμένων επιδημολογικών δεδομένων.
Καθόσον επιτακτική διερεύνηση του φαινομένου
προκειμένου να αντιμετωπιστεί έγκαιρα και αποτελεσματικά.
Η παρούσα ανασκόπηση έχει βασιστεί στη βιβλιογραφική
έρευνα των μηχανών αναζήτησης PubMed και Google Scholar,
για το χρονικό όδι 1984–2013.*

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΕΔΩ:

[Η παθολογική ενασχόληση με τα τυχερά παιχνίδια στην εφηβεία](#)

